

Излиза три пъти седмично в понеделник, среда и петък.
АБОНАМЕНТА Е:
 Годнишо 130 лв., 1/2-годишно 80 лв., 3-месечно 45 лв.
 Абонамента започва на всяко 1-во число от месека. — Всякакви предплащания

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.
 Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ

Цените за обявите са:
 За кв. сантиметр 2-50 лв. за годишна, петдесет, седемдесет и 1-50 лв. за еднопубличност; Балканска, респективно, циркулярна и протоколи по 1-50 лева; регистрацията на търговски и индустриални фирми 10 лв.
 Всяко нещо се отнася до вестника се адресира до "Търговско-Промислената Защита", Варна "Вестник" 8.

Всичко знаят, всичко могат, всичко искатъ.

Има една английска поговорка: jack of all-trades, but master of none, което, горе долу, значи: човѣкъ, който знае всички занаяти, а самъ не е притежател (майсторъ) ни на единъ занаятъ. Такава много-знаещи има въ голѣмо изобилие въ нашата земя. Тѣ знаятъ държавната висша и нисша политика, тѣ разбиратъ отъ политическа икономия; тѣ развѣдватъ въпроси отъ стопански характеръ; тѣ знаятъ търговията и индустрията; изчисляватъ незначителните печалби на тая и оная търговия и индустрия — знаятъ всичко, могатъ всичко, искатъ всичко, а нищо не залавятъ, нищо не вършатъ, на дѣло за нищо не сж годни, а туй мисверстауваатъ и, въ умраза отъ мисверстауването си, кроятъ планове кое какъ да се нареди — всѣки да вземе, всѣки да има, всѣки да благоденотува, включително и тѣ, на които занаята е да въеватъ умраза, да разотроятъ търговията и да рушатъ основа, което трудолюбивитѣ грядатъ, което е създава отопанската дѣловита мощъ на страната.

Лошото е, че това всезнаене, тая неоправдана лековѣрна масова народна умраза къмъ търговията и къмъ стопанския строй, по неведоми пѣтица и отъ скудоумия фактори се пренася дори до върховетѣ на държавата и тя редки случаи пропуца стъ да стане отзвукъ на подобни масови народни тежнениа и злобни настроения на смѣтка на народнитѣ маси.

Единъ подобенъ отзвукъ е факта, че държавата се е заговорила съ всичкитѣ си уши да насърчава и възкръсява всевъзможнитѣ потънали въ грѣхове кооперации и синдикати, на първо мѣсто тия, които се впуцатъ въ превземането на житарската търговия, като имъ е турила на разположение, съ всички при възлеги, безгранични кредити отъ Кооперативната Банка. Другъ подобенъ фактъ е фамовната телеграма на министерството на вътрешнитѣ работи, която, подъ видъ, че показва загриженостъ за производителитѣ на вървени храни и цели защитата на тѣхнитѣ интереси, се яви като жестокъ ударъ за търговцитѣ житари. Тая телеграма, безъ да се накаже опредѣлено, подравнуемамо говори за две нѣща: да не се продава житото на житаритѣ, защото тѣ побиватъ ценитѣ и второ, да се предпочитатъ кооперативитѣ и синдикатитѣ, които сж замѣстителни на търговцитѣ житари.

Не се намѣри уменъ и милостивъ за доброто на България човѣкъ, който да се солидаризира съ изравеното въ тая телеграма и който да не изказа своето оудване, какъ едно министерство, въ ресора на което съпада да преследва кооператори и да лови разбойници (които сж най-опаснитѣ рупители на народното благосъстояние) смее да рискува съ своя авторитетъ и да нагоди своитѣ нареждания тѣкмо на една такава дейностъ, резултати отъ която ще бждатъ и сж: рупене на народното благосъстояние. Повтаряме, това не се каза въ телеграмата открито, но то много добре се разбира отъ ония, които сж способни да схватъ по тайнитѣ смисълъ, а най-добре се разбира отъ производителитѣ, които отъ датата на телеграмата спрѣха да превозватъ храни на пазара и продължаватъ да свърдържатъ отъ да продаватъ хранитѣ си на търговци житари, или конвенциратъ ги и ги депозиратъ при кооперативитѣ и синдикатитѣ.

Какви сж резултатитѣ отъ това въздържане или депозирање на хранитѣ въ кооперативитѣ и синдикатитѣ? Много печални, защото добриятъ сезонъ за износъ на хранитѣ, въ който стѣва най-силното световно снабдяване, измина. Настъпни зимнитѣ тежакъ, лошъ сезонъ за превозване. А Гърция и Турция, които все още могатъ да се смѣтатъ отчасти — и то единствени — покупатели на наши жита, се снабдяватъ и ще се снабдяватъ отъ други производителни страни, на първъ редъ отъ Сърбия и Ромѣния, а на вторъ — отъ Русия, като ни оставятъ житата, съ които разполагаме за износъ да си ги триемъ на главитѣ, защото, както казва г. г. Венчанъ Величко Христовъ отъ Лондонъ, ние имаме „типъ стока“, съ стигнало предѣла на планомѣрностъ въ качеството“, за да ни търсятъ и предпочитатъ и другитѣ по далечни потребителни страни съ покупкитѣ си за нашитѣ храни. Другитѣ страни се снабдяватъ отъ Аржентина, Канада, Австралия, Индия и други държави, включително Русия, много на едро и при много по-ефтини цени и за насъ не държатъ никаква смѣтка, защото ние станахме вече много малка и съ незначително производство страна, внастъгна, но когато по малко разбирахме отъ политика и отъ много други нѣща, но бѣхме приковани къмъ ора-

лото — но бѣхме работливъ народъ.

Така, както се е спрѣла търговията съ вървени храни поради агитацията, най-първо, на министерството на вътрешнитѣ работи съ историческата му телеграма и поради агитацията на демагозитѣ представители на кооперативитѣ и синдикатитѣ: производителитѣ тѣмъ да повѣрватъ хранитѣ си да имъ ги продаватъ, защото само тѣ били въ състояние да имъ продадѣтъ произведенията на високи цени — а търговцитѣ край Черно море и Дунава, окръгити рѣце, чакатъ да се покачатъ ценитѣ за да могатъ по благоволенieto свише да почнатъ да търгуватъ — така именно като се е сложила работата, увѣрени сме, пророчеството на народниятъ представител, любезниятъ нашъ, разбира се, само личенъ приятелъ, г. П. Дичевъ да се обидне въ тая му частъ поне, която пророчува, че даже 25000 вагона отъ нашитѣ излишци отъ храни не ще могатъ да се продадѣтъ и изнесутъ. Увѣрени сме въ това, тѣй като кооперативитѣ и синдикатитѣ далечъ не сж способни и дѣги години не ще бждатъ способни да извършатъ таква колосално дѣло, каквото е масовия износъ на вървенитѣ храни отъ разни култури, отъ които всѣка една си има отдѣлнитѣ вънкашени пазари; тѣ далечъ не сж способни още и неще бждатъ способни да влѣватъ въ контактъ и въ прѣки релации съ вънкашнитѣ потребителни пазари, въ които царуватъ обичаи, царуватъ традиции, които трябва да се изучаватъ, трябва да се знаятъ на прѣсти за да се търгува съ тѣхъ. Тия обичаи, тия традиции търговцитѣ житари, притежаващи всичкитѣ необходими онитѣ, добре ги познаватъ, освенъ това тѣ сж въ непрекъснати връзки съ тия пазари отъ много години, но не смеятъ да се ангажиратъ съ приемане на офери отъ търговцитѣ отъ чужбина, понеже могатъ да се намѣрятъ предъ непреодолимата и неспециална възможностъ да устоятъ на повитѣ си ангажименти опрямо такива търговители, до като производителитѣ се въздържатъ отъ да изникнатъ на търговския житарски пазаръ произведенията си.

Така, една самозванца народна маса отъ jack of all-trades итѣ, които майка България е народила, подкрепена отъ необмислената министерска постѣпка и съ окуражената отъ държавата дървоетъ на неподготвени за търговия, но самоненни и самонадеяни кооператори търговци житари

— на които грандозното износно дѣло не е по силитѣ — турятъ кръстъ на разцвѣтѣната родна житарска търговия и сж въ пѣтя да внаесутъ на страната неизмѣрими щети и милиардни загуби. Страната ни и правителството очакватъ да влѣватъ въ търговски и производителски рѣце приблизително 1-7, а даже и до 2 милиарда. При създаването положенie и ако г. Дичевъ се окаже повече предвидливъ, ще могатъ едва-едва да се получатъ не повече отъ 1 милиарда лева. Разликата ще се прехване за неблагоприятието, неактивността и шуротията на министерството и на маситѣ.

Alvanitino.

Къси съобщения.

Указътъ за разпредѣленieto на Ромѣния на 68 административни окръга — изключая темишварско-торонталекитѣ и карашко-севериянскитѣ околии, които по въсно ще се разпредѣлятъ — е подписанъ отъ ромѣнскитѣ кралъ и това административно деление отъ 1 януари 1926 год. ще е въ сила.

Въ провинцията Рио-Гранде (Бразилия) пакъ е избухнала революцията противъ федерацията. Възстанитѣ сж завели Ривери и напредвали къмъ Порто Риние.

Германцитѣ, както съобщава „Йболнише Цейтунгъ“, сж обещавали заемъ отъ 100 милиона марки на руската съветска република.

Въ бюджета отъ миналата година на Югославия е вписана сума за откриване търговска академия въ Скопие. Въ тая годишния бюджетъ е вписанъ 1 милионъ динара за построяване сградата за тая академия. Сърбитѣ полагатъ всички усилия да ватвърдятъ царуването и владѣнето си надъ Македония.

Сърбия, по официалната статистика, въ всичкитѣ си сегашни владения въ 1923 год. е имала 7,542,110 овци. И на Сърбия овчото скотовъдство и служи за производство на вълна, месо и млѣко, които въ по-голѣмата си частъ се потребляватъ въ самата нея. Търговията и съ тоя добитѣкъ въ странство е малка.

Английскитѣ бюджетъ за първитѣ 6 мѣсеци т. г. е показвалъ дефицитъ отъ 35,972,025 лири стерлинги. Тоя дефицитъ е съ 28 милиона л. стерл. по голѣмъ отъ дефицита за сѣщото врѣме въ мина. година.

Изложбата въ Бембле, въ една година врѣме отъ откриването и е била посетена отъ 25 милиона посетители. Тя въ края на тоя мѣсець ще се закрпе.

Английската банка намали лихвения процентъ отъ 4 1/2 на 4% Английскитѣ свободни капитални сега търсятъ плащментитѣ си само въ индустриални предприятия. И такива много се създаватъ.

Опита на унгарскитѣ мелници да пласиратъ брашна въ Англия не сполучи. Тѣхния износъ и въ Чехославия е извънредно ограниченъ. Унгарската брашна индустрия е въ голѣма стагнация.

Голѣмъ брой унгарски студенти т. година заминаватъ въ странство. Главната причина е пшеницата Klausus въ унгарскитѣ висши училища.

Г-нь Кулиджъ, американския президентъ на републиката, е казалъ, че въ светътъ се готви едно ново сблъскване твърде голѣмо и твърде опасно, което е неминуемо, ако сегашния антагонизмъ на раситѣ не се угаси и ако търпимостта не наделее. Той е изразилъ надеждата си, че Америка ще може да се тури начело на въпрепятстването на това движение и на вуждата да се ограничи въоръженieto.

Училищата и учителитѣ.

Често пѣти ние сме писали, че нашитѣ училища — отъ най-нишето до най-вишето — не само нуждо е да се нагодатъ, както следва, за да взематъ една вънкашна физиономия българска, но и по духъ, и по душа, и характеръ да станатъ български.

Народностната физиономия и духътъ на училището се насаждаватъ и въплотаватъ въ младенческата душа на ученика и той живее съ тѣхъ до последната минута на живота си и до гроба си той остава вѣренъ на народността си, като предава сѣщия духъ, сѣщия народостенъ характеръ, сѣщия своя народностна обичъ и милеене за родътъ и отечеството и на бжднитѣ поколения. До колкото знаеме, най-много германцитѣ, а, до нѣкаде, и англичанитѣ, и французитѣ, пѣкъ и всички други нации, които живеятъ съ своето пълно национално съзнание, навятъ училищата си отъ учителя лоши по духъ и по национално съзнание; навятъ ги като отъ огъня и отъ учители чужденци, защото колкото съвестенъ и благороденъ да е чужденецъ учителъ и колкото коректенъ въ отношенията и обращенията си да е той къмъ ученицитѣ, чувството му, вредното му чувство и стремление въ живота, инстинкта му не му позволява да постави собствената си народностна физиономия и духъ по-долу и даже наравно съ тая на индивидуитѣ отъ другъ народностенъ произходъ. Единъ французинъ ще дава или ще предава духъ и възпитание на ученицитѣ си като французинъ — никога като чуждъ на своя духъ, характеръ и личенъ народностенъ произходъ.

Това нему и не му прѣлага, а било би за него и правствено наславяе, било би една ужасна мѣлка на съвестта му — народностната му етика би го нарекла дори памѣтникъ на себе си и на нацията си.

Ще рече: учителъ, който не живѣе съ мечтитѣ и стремлениитѣ на нацията си, който се е дегенериралъ по духъ и характеръ и който служи на превратнитѣ идеи, като пакости на народътъ и отечеството си, или учителъ по народностъ чужденецъ, е не само негоденъ за

възпитанието въ народните чувства и етика на ученика, но е и вредителен, защото му инспирира дух и чувства несходни и противни на духът и чувствата, въ които той, ученика, трябва да бъде откърмен и възпитан.

Но има случаи, когато, въпреки всичко горевложено, необходимостта налага да се вникват въ училищата и чуденци учители като чисти специалисти, или, както би казал някой, като „техници“ — добри познавачи на предмета си, които не могат да се зачетат от личности от народността, на които ще служат. Въ такъв случай избират се и се предпочитат чуденци само при един единствен условя: защото те не могат да бъдат заместени по специалността си от лице от народността на което е училището, но, тѣ безусловно трябва да се отличават съ благообразие, съ кротост, съ трезвост, съ внимателност, съ почитание на нацията, на която сѣ се отдава подъ насѣ да служат, съ една дума, съ всички ония човешки качества и достоинства, които е длъжен да има единъ добър учител-възпитател.

Въ лицето на много чехи-учители, ние се свикнахме да виждаме именно такива учители и тѣ не само дълго време полевно служиха въ това поприще на България, но накарала народа ни да свикне да търпи именно такива учители, както дълго време продължи да търпи и тѣхните колеги от швейцарска народност, защото и тия учители дойдоха, като култиватори на благообразието и почитаността въ отношенията къмъ нацията ни. Но единът и другите — чехите и швейцарците — бѣха по-викани на учителски служби, включително, като специалисти, или, както казахме, като „техници“ въ работата си, от каквито народността ни бѣ лишена. Тия специалисти или тия „техници“, почти вѣкъ сѣ замѣстени съ такива от нашата народност. И, ако някой от чехите и швейцарците учители още сѣ на учителски си мѣста и не сѣ замѣстени от български специалисти или техници, това е по една първа причина, че благородният български народъ не може да се отнесе не човѣшки и неблагоприятно къмъ един хора, които сѣ съ голѣми заслуги къмъ него, като сѣ преживели цѣлия си животъ въ България и сѣ дали просвета на стотици и хиляди негови членове от младите и по-стари поколения и втора причина, че повечето от тия учители сѣ вѣкъ натурализирани българи и по дух и по народност милеят и възпитават поколенията, като сѣщи българи, защото и тѣхните деца сѣ вѣкъ българи, съ тая духъ, съ тая отхрана.

Ние бихме могли да погледнемъ съ сжщото благоволение, и снисхождение и къмъ ония кетински руси, които сѣ своята широка и благородна душа бяха гледали и гледали на българските деца като на деца свои и би имъ давали, а и данатъ имъ образование и възпитание, водятъ ги къмъ просвета и наука ненакъриващи българските народности чувства, духъ и характеръ.

Ние сме, обаче срещу всички ония чудни авантюристи, ония тѣсногърди чуденци учители, които спекулиратъ съ званието си учител и, на които не е до образованието и възпитанието на българската младежъ, а до хлѣба, до парата, която тѣ ще получаватъ.

Такива учители има чуденци, има и българи, които, обаче, сѣ отчуждени своите народности чувства, духъ и ха-

рактеръ и които сѣ повече осърдени култиватори на чувствата, духът и характера на чуждите народности и пагубно действуватъ върху натуралия българинъ на поколенията ни.

Наиледеткъ въ една отъ държавните гимназии се назначи за учител единъ българинъ, у когото нѣма нищо българско — който бе вдигналъ столъ да бие единъ гражданинъ чистъ натураленъ българинъ, защото, заплицавайки своята народностъ, той българинъ продумалъ нѣщо лошо за руките болшевици. Тоя учител, вредителенъ, като гражданинъ между обществото, ще бъде неоправено пакостенъ като учител и възпитател на младото българско поколение. Той, въ ущърбъ на образователното и възпитателното дѣло на България, намѣсти единъ много достоенъ и почтенъ българинъ учител. Най-важното, тоя учител беше уволненъ като неравносѣтенъ човѣкъ и като опасенъ за общественния редъ индивидъ. Защо му се даде отново тая длъжностъ да я пакъ профанира ли сѣ своите воирания? Да я отново поерали ли? Та българското образователно и възпитателно дѣло малко ли е страдало? Малко ли е то компрометирано? Съ него малко ли е конустикувано въ миналото отъ подобни субекти на крайността? За удовлетворение на амбиции, капризи и партизанщина ли е то?

Но за единъ моментъ ние можемъ да се обстрахиреме предъ онова, което безотговорни предъ съвеститѣ си и предъ народа министерски пѣхове могат да вършатъ. Боли ни, възмутени сме отъ дѣното на душата си, обаче, отъ назначенията, които станаха въ Варненската търговска гимназия. Бе, г-да, образователенъ и възпитателенъ духъ български ли ще дадете на децата си съ тия учители — възпитатели, които безъ да сѣ били нигде никакви учители, сѣ дошли отъ невиделица; безъ да сѣ били нѣгде нѣкакви учители, а тукъ, у насъ се пригъватъ, и се приспособаватъ за вѣкшни работи само за хлѣба си? Наука и знания ли ще насадитъ въ учащата се младежъ, просвета ли ще дадете на децата си съ учители, които сѣ нищо не сѣ доказали, най-първо, своята ученост и просветеност? Тия учители и възпитатели бѣха такива и преди нѣколко мѣсеца — какви красни отъяни, ва какви красиви тѣхни дѣла се носятъ въ обществото? Кой фактъ говори за тѣхните учителски дарования и възпитателски способности, за тѣхния моралитетъ, за тѣхната лична възпитаност и благонадеждност? — На това обърна ли се внимание при назначаването имъ съ предпочитане и сѣ даване предметна предъ кандидатитѣ българи? За кои и какви тѣхни качества сѣ станали тѣ необходими? — За българофобскитѣ имъ чувства, не единъ въ миналото манифестирани предъ учениците въ класнитѣ стаи ли, или за слабитѣ успехи, които проявиха презъ всичкото време на първото си учителствуване пакъ се тѣ настаниха на готовата учителска трапеза?

И, о, sancta simplicitas! Това венчико стана за да се осърби българското чувство на български учители и учителки за отлични успехи дипломирани и рядко добре атестувани за своята учителска и възпитателска подготовка, учители и учителки, на които сѣ право принадлежи всецѣло бѣдеще въ областта на чистата българска просвета и възпитание, но за които се направя венчико да се заобича и попрѣчи това имъ бѣдеще; това стана, отъ друга страна и за да се подравни и угорчи болезнен-

но още единъкъ хиляди и хиляди пѣти дървеното и угорчаното чувство на българското общество, което е омерзено отъ ослугитѣ на равни авантюристи чужденци — вѣржана отъ невиделиците въ широкия свѣтъ.

Г-да, не ни се сърдете за нашата сърдечна и откровенна изповедъ; боли ни и вследствие тия болки ни отправяме упреци. Обиждаме тежки болки на душата си и ги изказваме. Вне трябва да поправите злото.

Единъ отъ обещаването.

По исканията на Варна.

Комитетът на десететѣхъ и двама, види се, поради своето огромно множество отъ членове, не е успѣлъ още да оформи едно свое мнение и начинъ на действуване за да може да пристѣпи къмъ осществяването на въложитѣ му задачи. Даже, той не е свършилъ още да повика едно събрание отъ граждани да даде отчетъ, до къде се спре мислята на делегиранитѣ въ София многобройни делегати и какви обещания сѣ дадени отъ правителството и респективнитѣ министри за съживяване търговията въ Варна. Тоя фактъ иде още веднажъ да потвърди библейската истина, че: „мнозина сѣ правяния, но малцина сѣ избрали“, или че: „всички мухи сѣ мухи, но не всички носятъ медъ.“ Между туй едно осветление на „чающето“ общество отъ тоя грандиозенъ граждански комитетъ, по тая живенъ за града въпросъ, е необходимо нулно.

Една вотица на софийския печатъ ни донесе съобщението, че Главната Дирекция на желѣзницитѣ е направила постѣпки по отношение сѣ сточенъ трафикъ отъ странство по Черно море за северно-българскитѣ желѣзници, включително за Габрово и София, да се насочва презъ Варна по съображенията, които споменаваме на друго мѣсто.

При какви условия дирекцията е решила или мисли да реши урегулването тоя трафикъ — ако е съ намерение да засили търговията и да поправи търговското положение на Варна — за постигане целта, за която, немайки други данни и подробности по уреждането на въпроса, ние можемъ само да подовираме, защото цито сточничия печатъ е казалъ, нито дирекцията сама нѣщо е споменала.

Таки непонятности и неизвестности ни дава поводъ да се спремъ върху тая страна на въпроса и да кажемъ, че не е възможно да се очакватъ никакви практически резултати отъ само простото нареждане трафикътъ да се отправя презъ Варна, ако не е направена най-важната и най-необходимата въ случая реформа, именно за тоя трафикъ, отъ Варна за Габрово и София тариата за навлоето да е изравнена съ тариата отъ Бургасъ до сжщитѣ градове.

Не е възможно да има успешни практически резултати по много други причини, но, между прочемъ, и по следнитѣ: консусаментитѣ за отравенитѣ за Бургасъ стоки се получаватъ тамъ (въ Бургасъ). Тамъ консусаментитѣ трѣбва да се предаватъ и осервятъ. Тамъ трѣбва да се получатъ и стоки, които се отправятъ сѣ порта Бургасъ. Въ такъв случай противъ волята на платилия консусаментъ си получател на стоката не може да бѣде властна милицията да му заповеда да иде въ Варна да я получи, нито пъкъ такава власт може да има желѣзноопжтната администрация да заповеда преложа по желѣзницата да стане презъ

Варна за София или Габрово, а не презъ Бургасъ. Конфликтитѣ, въ вѣски единъ подобенъ случай, ще бѣдатъ неминуеми и кривата страна винаги ще е митицата или ж. п. администрация, които би се опитали да заставятъ получателитѣ на стоки сѣ порта Бургасъ, да ги присоветъ и отправятъ за мѣстоназначението имъ съ едно несправено по сжщо навло, отколкото би било навлоето отъ Бургасъ. Конфликтитѣ ще бѣдатъ неминуеми и между паракодитѣ, на които рейситѣ въ Черно море се свършватъ въ порта Бургасъ, безъ да иматъ ангажицията да се отбавятъ и спиратъ на порта Варна. Паракодитѣ, на които не е означенъ рейсътъ Варна, а носятъ стоки съ назначение Бургасъ, никога не ще се подчинятъ на чия да е заповедъ да продължатъ рейситѣ си до Варна, нито да склонятъ на свои разходи да трибордиратъ на други паракоди подобни стоки — съ назначение сѣ Бургасъ — за превозване въ Варна.

Мислимъ разбрано е какво искаме да кажемъ: само материалната выгода за получателя на стокитѣ може да го помани да се издвигне на една подобна наредба; само добрата смѣтка може да го застави, самъ дори да иска да използва такава една износна за него наредба. Иначе това ново нареждане на Главната Дирекция на желѣзницитѣ ще е една нова прѣчка на търговията, които ще предизвика хиляди недоволства и протести.

За да постигне, обаче, практически резултати тая дирекция, непременно ще трѣбва да постѣпи така, както постѣпватъ всички разумни чужди ж. п. администрации въ подобни случаи. Тя трѣбва да създаде специални тарифи за навлата отъ и до портонетѣ Варна и Бургасъ. И това трѣбва да го направя не единично, защото ще иска да облагодетелствува Варна, а защото така трѣбва да бѣде, защото, както казахме, така постѣпватъ всички ж. п. администрации въ цѣлъ свѣтъ — отъ тѣхъ трѣбва да почерпимъ примеръ и поука.

Не е да не више дирекцията, че неотдавна, преди 2 мѣсеца, може да се каже, се откри южнославянския портъ Сплитъ. Той е кръгло 200 км. подалечъ до Загребъ и Белградъ, нежели порта Сушакъ, обаче тариата за навлата отъ и до тия два порта за и до Загребъ, Белградъ и за и до най-далечнитѣ разстояния въ вътрешността на Югославия е еднаква, е равна — каквото се плаща за разстоянието до Сушакъ, толкова се плаща и до Сплитъ, въпреки че е съ 200 км. подалечно разстояние. Не само това, но въ нѣкои случаи, дори тариата въ Сплитъ е по-евтина отъ тая за до Сушакъ. Разбира се, че това бѣла при известни комбинации.

По много съображения, на всѣкаде въ Европа почти подалечнитѣ разстояния на ж. п. линии, особено до портонетѣ биватъ по евтини. На всѣкаде въ Европа — за другитѣ материци да не говоримъ — желѣзноопжтнитѣ тарифи сѣ на две категории — едната е за пристанищата, другата за вътрешнитѣ. За вътрешността се упражнява принципа на километража, а за пристанищата принципа за благоприятствуване на трафика безъ да се държи смѣтка и да се изиска да се плаща далечността на разстоянието. Тоя родъ тарифи, поради това се именуватъ „специални“.

И като говоримъ за специалнитѣ тарифи за до портонетѣ, които сѣ най-обикновенното нѣщо въ Европа, нека споменемъ и за една нова изискувана отъ дипломатията победа за гр. Триестъ.

Преди 3—4 мѣсеца една кон-

ференция отъ представители на Италия, Чехославия, Австрия и Югославия паработи и фактически приложи една специална тарифа за ж. п. навла отъ вътрешността на тия държави до Триестъ — портъ и отъ Триестъ — портъ до най-далечното разстояние въ вътрешността на сжщитѣ държави. Тая тарифа е съ 30% по-евтина отъ тариата за сжщитѣ държави за въ собственитѣ тѣхни вътрешности. Да речемъ, т. е. че, ако отъ Белградъ до южнославянската граница за даденъ превозъ на стока се взима 100 динара, до Триестъ, продължае тая превозъ, ще плати само 70 динара — съ 30 динара по-малко. Тая тарифа е тѣ наречената „адриатическа тарифа“, която дава цѣлна възможностъ на порта Триестъ да води борба съ порта Хамбургъ и да завоева трафика цѣлъ не само на Италия, но и на Австрия, на Чехославия и на Югославия. Ние вѣкъ писакме, че 65% отъ трафика на Чехославия е завоеванъ отъ Триестъ.

Но всичко това стана и стана само съ разумното и целесъобразното уреждане на тарифитѣ. Това се иска и отъ нашата дирекция.

Развиватъ го на кръсть.

Ако някога се затъни лебето и не грѣе слънцето, ще се намѣрятъ хора въ тая страна да кажатъ: „правителството е виновно; то трѣбва да направи всичко: да бѣде светлина — слънцето да грѣе“.

Това е вѣкъ безсъвестностъ. Безсъвестностъ е, защото за една страна на медала ли се говори, правителството е виновно; за другата страна на медала ли се обърне да се умва, пакъ правителството е виновно. Други виновникъ въ тая клета страна, освенъ правителството, нѣма. Бунтове ли станатъ, бунтовницитѣ не сѣ виновни, а правителството е виновно, защото не държи строго, не обуздава бунтаритѣ; строго ли се отнесе правителството къмъ бунтаритѣ и опаснитѣ елементи, „крѣвожадно е правителството, лошо е, много жестоко е — да си върви“, викатъ латраторитѣ, на които занаята е крикуството и... последватъ ги по инерция всички, на които правителството не е по угодата и сѣ готови въ всеки моментъ да викатъ „рашпете го!“

Въ в. „Зора“, Сл. Дрѣновски нѣкой си, който и въ миналото, пакъ въ „Зора“, пишеше тъкмо противното на това, което пише сега, за да упрѣкне правителството въ лошава икономическа и стопанска политика, пакъ иде да чевърка раната за цвеклото; да разровва цвекло-произодителния въпросъ за да хвърли камъкъ пакъ въ градната на правителството ч: „мѣдрата финансово политика на правителството и голѣмитѣ грижи на агрономъ-министра за земледѣлското произодство“ сѣ виновни, че тоя въпросъ не е получилъ своето разрешение. И въ цѣлата написана отъ него статията се шири фанатично-партизански жаръ и злоба, подмѣвени съ плачь; разбира се, че вѣхритѣ фабрики, по вината на правителството и на агрономъ-министра, трѣбвало: „да престанатъ да работятъ“, а цвекло-произодителитѣ, „амбего цвекло, за което бѣха пригответи нивитѣ си, презъ миналата пролетъ, трѣбваше щатъ нещатъ да ги засеятъ съ други култури“ и т. н., като сѣ аплемъ и черна сентенция присежда, че „всичко това е една сторена отъ правителството и споменатия министръ „грешка“, грешка, обаче, която тѣ, правителството и министръ, „не бърватъ да поправятъ“.

Ние, обаче, сме уверени, че домът правителството (което отъ бестъветни латратори се разпъва на кръстъ за всичко какво и да е начинание) се залови да „поправи грешката“, ако не самъ Дръновски, едномислещият съ него, макаръ, ще почнатъ да неудообразяватъ и, даже, да злословятъ за това правителството и министра. Това е станало прихода у фанатично-партизанствующият и бестъветният критикувачи и наплетченници на правителството и министратъ.

И, при всичко това, правителството и респективниятъ министри и по тоя свободенъ въпросъ сж на поста си. Правителството и министратъ, веки по дългътъ си — добре знаемъ това, — си вършатъ всичко онова, което Дръновски и не подзира; тѣ уреждатъ въпроса за вносното мито; не изпущатъ нѣтъ видъ и въпроса за износното мито, при случай на свърхпроизводство на захарта; достатъчно грижи и старания полагатъ всичко да се уреди и свърши и съ задоволяване на цвеклопроизводителитъ отъ чужди страни на ценитъ на цвеклото. Добре, но отъ всичко това ще оставатъ ли доволни крикунитъ, чийто занаятъ е, както казахме, да джавкатъ противъ правителството? Ние се съмняваме. Напротивъ, уверени сме, че крикунитъ следъ това уреждане на цвеклопроизводственния и захаропроизводственния въпроси, ще се превърнатъ къмъ страната на консуматора — ще почнатъ да правятъ смѣткитъ за „свръхпечалбатъ“ на фабрикатъ и ще почнатъ да насъскватъ консуматора и пакъ ще разпъватъ на кръстъ правителството и министратъ. Прави, прави — ами прави! Лоши прави!

Земледѣлецъ.

За варненскитъ пристанищни работници.

Работниците отъ варненското пристанище полемизиратъ за каузата си съ голѣма решителностъ. Въ отговоръ на Кирилъ Добревъ, който въ другъ вестникъ се яввавалъ, че една отъ главнитъ, които е повдигала да загасне живота на варненското пристанище и трафика така много да се намали — покрай другитъ безбройни аргументи — сж и работниците. Съ чрезмѣрнитъ високи тарифи за възнаграждението на тѣхния трудъ, който се подраждатъ, ни повече, ни по-малко, на 18 вида, освенъ намалението на трафика и загасването на живота на пристанището, Добревъ билъ казалъ, че сжщията на всички предмети се дължи на сжщитъ и на безчисленитъ видове и поддѣления на работа при пристанището, та въ отговоръ на тия, будто би, лъжовни твърдени на Добрева, работниците, въ колонитъ на варненскитъ „Варнен. Новини“, не само успорватъ казаното отъ Добрева, но се и оплакватъ, все още, отъ много лошещото си положение, поради твърде „незначителното си възнаграждение, по 2270 лева мѣсечно (това е за презъ врѣме на мъртвия сезонъ) и за много осжждното си проживяване“.

Ако и да е по сжщество много право К. Д., ние не вземаме страната му. Но ние ще кажемъ само, че: стока пренесена отъ Хамбургъ, Лондонъ, Манчестеръ, Ротердамъ, Амстердамъ и много по далечни и по близки чужди пристанища, плаща 2—3 и 4 пжти по-малко за превоза си, отколкото, отъ супалана на парахода на варненското пристанище до търговскитъ складове, въ нѣкои случаи, даже и само до митницата. Този фактъ, тѣя истина е неуспорно вър-

на, тѣ е всеизвестна въ Варна. Другата истина е, че за работарване отъ парахода и, дори, натоварване на трена за вътрешността отъ бургазското пристанище търговцитъ израсходватъ 50% по малко нежели въ Варна и то отъ супалана само до търговския складъ или даже само до митницата — и тая истина, сжщо тѣя, е ноторна. Какъ ще обяснятъ работниците при варненското пристанище само тѣя два факта, безъ да смѣсваме бестъветността въ работата, грубиянскитъ отношения къмъ търговцитъ, чупенията, разпелаяванията, кражбитъ отъ стокитъ, които не сж по-малки аргументи и които не по-малко влияятъ за угасването на стокитъ, а отъ това и на живота? Какъ тѣ ще обяснятъ, че отъ Хамбургъ дошла стока, съ натоварването и тамъ на парахода и съ навлото й до Варна коштува 1—2—3 и даже 4 пжти по евтино само отъ работарването и въ Варна отъ тѣя едва-едва възнаградени наши работници и окаянници бедняци? Какъ ще се обясни и факта, че тѣя сжщитъ работници, освенъ за себе си, а и за организицията си купиха клубно здание за милионъ — два? Какъ да обяснятъ следъ това, пакъ за себе си търговцитъ, че не сж могли до сега не само да си купятъ клубно здание, а дори, да си наематъ помещение за своето професионално дѣство?

Истинитъ казани отъ К. Добревъ сж дори малко казани — не напълно изброени. Ние мислимъ да кажемъ още много неуспорни истини, колкото и бодливи да сж.

Отъ провинциалниятъ печатъ.

Четемъ въ в. „Казанлъшка Искра“ много неща отъ обществения интересъ. Тоя вестникъ е за културни и стопански въпроси отъ Казанлъшката околия и добре работи върху целитъ си.

Въ уводна статия отъ П. се оповестява обществото, че е почната постройката на Музейната сграда на Д-во „Искра“, д-во, което е гордостта на интелегенцията и целото гражданство въ гр. Казанлъкъ и което притежава единъ редко сжщитъ и уреденъ музей.

Сжщо въ втора уводна статия отъ Б. Антоновъ се прави обзоръ върху развитието на кооперативното дѣло въ Казанлъшката околия, кадето вараждано му е станало преди 20 години, обаче животъ е придобило преди 15 години. Автора констатира, че кооперативното движение е пуспало дълбоки корени въ сжщата околия и го смѣта вече за факторъ съ голѣмо значение за кредита и стопанския животъ въ провинциалнитъ слоеве на селото.

Г. Минковъ е посветилъ въ сжщия вестникъ едно ценно мнение върху необходимата и назрѣла нужда за с. Шипка да се подобриятъ и разширятъ нѣкои отъ занаятитъ, които създаватъ поминъкъ на жителитъ отъ това село.

Автора признава, че въ Шипка има добри условия за занаятениитъ тамъ занаяти, а тѣя занаяти сж: вработването свирки, пищялки, кавали, хурки, гайди и др. (автора не знае може би, че шипченитъ пугулки, савове и булгарини — тамбури — въ пролетния ирѣвъ мостренъ ланаиръ въ Горна-Орѣховица, получиха първи награди, че и тѣя музикални инструменти сж успѣхъ се изработватъ въ Шипка). Но той вагава и на една още по-сжщественна промисленостъ, която дадечъ, по-голѣмо внимание заслужава — желѣзарското производство: прочутитъ шипченски ножове, чийки, ножици и

пр.; налчи (подкови), гвоздеи, вилкици и пр., които могатъ, при подпомагане отъ държавата да се равнятъ въ една обширна и солидна индустрия, модерно индустриализирана и задоволяваща младежта на Шипка въ поминъкътъ й и растежа й въ прогреса.

Въ Шипка блика животъ съ изобилни производствени сили за творчество и трудъ, казва астора, и се япитва: „Трѣбва ли да се търпи още това пакостно емигриране, ставачо проводникъ на превратни идеи и др.“ А, въ действителностъ, младежта, която не намира въ Шипка условия за поминъкъ и добъръ животъ, емигрира, пропъжда се, или остава въ селото, но хитрля се въ утопичитъ и авантюритъ и става вредителя на всяко свято и опасно за редътъ въ държавата.

И ние сме съгласни съ автора, че ако държавата положи грижи целесходни, въ Шипка ще вакипи единъ интензивенъ трудовъ животъ и това село ще стане единъ важенъ индустриаленъ центръ.

Варненския в. „Книжарска Защита“ дава статия отъ В. Даскаловъ съ надсловъ: „Да се опомнимъ“. Въ началото на статията още, той, белѣжи: „За да бждемъ членове на една организиция — професионална, политическа или икономическа, необходимо е да притежаваме единъ минимумъ отъ професионално съзнание, което не идва така скоро, както си мислимъ“. Тая е и бавата, тая е идеята на Даскалова, която той развива въ статията си.

Така е — мнзина се организируютъ по чисто егостични съображения, очаквайки нѣкои материални облаги; други пъкъ правятъ това подъ давлението на нѣкои познати. И въ двѣтѣ тѣя категории, обаче, липсва професионалното съзнание и двѣтѣ тѣ скоро капитулиратъ и дезертиратъ отъ борбата, като оставятъ своитъ другари наефѣдъ и жтъ — така е. Но автора, Даскаловъ, не посочва конкретни факти и примери, ето защо ние ще допълнимъ тая правота.

Презъ режима на Стамболийски житаритъ се организираха въ боева професионална организиция. Защото Стамболийски имъ удари по една плесница и житаритъ по единъ, по единъ дезертираха отъ професионалната си организиция. Даже не платиха равноститъ на колежитъ си за водената борба. Презъ примеръ въ това бѣгство дадохъ най-пламеннитъ тогава водачи покойния Мишелъ и Дръ Екимовъ, който се присламчи чрезъ брата си подъ консорциума на Стамболийски.

Другъ примеръ. Тоя примеръ днесъ представляватъ мнзина отъ мелничаритъ: за да не си платятъ членскитъ вноски, които дължатъ отъ нѣколко години, отказватъ се или мълчаливо дезертиратъ отъ професионалната си организиция. Намъ единъ такъвъ мѣстенъ мелничаръ, който съ крамола ни плати абонамента си, кава: „защо ми е организицията? Тѣя ни требаше, когато Стамболийски искаше да ни вземе мелничитъ“ — сега нѣмаме нужда отъ нея“.

Ето ни съзнание, ето ни човечина! Вижда се много и твърде много отъ тѣя, които се числятъ въ организицитъ ще трѣбва да зреятъ и да доорбавятъ за да станатъ полезни.

Търновскитъ в. „Свободна Трибуна“ съобщава, че въ Търново е образуванъ клонъ на индустриалния съюзъ подъ председателството на мелничар-индустриалець г. Николай Георгиевъ. Къмъ клона били записани около 30 души членове. Целта на това съюзяване

е повдигането на индустриалното производство въ страната.

Сжщия в. съобщава, че Търновската градска община за благоустройството, осветляването, канализирането и снабдяването града Търново съ вода решила да сжключи вътрешенъ облигационенъ заемъ и издала е вече нуждитъ облигации. За успешното завършване на подиската на ваема общината е издала повитъ и ваки веки отъ гражданитъ да си купи отъ облигациитъ му.

Старо-загорскитъ в. „Зора“ пише: „Търговци се оплакватъ че нѣкои желѣзничари сж пренасяли безплатно купена свинска месо и др. стоки по железницата, въ голѣми количества. Това пренасяне уврежда интереситъ на търговцитъ (ами на желѣзницитъ и на престижа на службата не уврежда ли? б. н.). Ето ващо дирекцията на желѣзницитъ нека усели контрола, за да не страдатъ и интереситъ на държавата“.

За съжаление, въ желѣзнопътния персоналъ има лица непоправими въ злоупотребата съ службата си.

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Ромъния.

Ромънското министерство на промислеността обяви статистиката за култивиранието на тютюна. Въ 1924 год. е била засѣта 77,400 хектара земя и то 46,790 въ стара Ромъния, а 18,600 въ Бесарабия. Въ Трансилвания сж били засѣти 12,000 хектара. Общо продукция на тютюна е достигнала до 21 милиона кгр., до като презъ 1923 год., върху едно по-сѣто пространство отъ 84,119 хектара, продукцията е възлизала на 9,400,000 кгр.

Югославия.

Производството на памука въ Югославия въ последнитъ години е вървѣло, както следва: въ 1920 год. сж били посеѣти 593 хектара и получена е на 1 хектаръ по 378 това; 1921 год. — 576 хектара по 3 това; 1922 год. — 833 хектара по 225 това; 1923 год. — 518 хектара по 286 това; 1924 г. — 730 хектара по 380 това. Разумѣва се, че мѣстопроизводството на памука е Македония. Въ тая страна тоя артикулъ и въ климатическо, и въ почвено, и въ всѣко друго отношение, е намѣрилъ най-благоприятни условия за култивирание. Слаби опити сж правени и се правятъ въ Банатъ, Бачка и Чоки. Но по плодностъ и качество памука отъ Македония не е и не може да бжде достигнатъ въ тая югославянска земя, понеже климата и почвата въ тѣхъ по-малко му благоприятствуватъ.

Полша.

Следъ направената валутна санация (валѣкуване) миналата година, Полша тая година почна работата си за икономическата санация, но нѣкои причини (полско-герман. митническа война, колебанието на курса на втотитъ, въ свързка съ войната, не напълно добриятъ балансъ на външната й търговия и др. т.) побъркаха на тоя опитъ. Сега министра на финанситъ изработи предложение за стопанската санация. Тѣя дни ще бжде свършенъ и законопроектъ за това, който ще се предаде на привременитъ Стопански Съветъ. Следъ удобренето му отъ съвета предложението съ законопроектъ ще се внесѣтъ въ Сейма.

— 0 —

Въ-течението на августъ търговския балансъ за полската външна търговия значително

се поправи, защото дефицитъ възлеве само на 12 милиона лоти, а въ юли възлизаше на 86 милиона л. — срѣдно отъ июлари до августъ дефицитъ възлеза на 60 мил. л. мѣсечно.

Чуждестранни житни тържища.

Стойностъ за 100 кгр.

НЮИОРКЪ

Пшеница дол. 152.50 = лв. 771.50
Кукурууъ „ 90.50 = „ 490.00

ЧИКАГО

Пшеница дол. 139 = лв. 710.50
Кукурууъ „ 78 = „ 524.25

БРАЙЛА

Пшеница шил. 200 = лв. 666.40
Кукурууъ „ 138 = „ 458.15

БРАТИСЛАВА

Пшеница ч. кр. 155 = лв. 624.75
Кукурууъ „ 108 = лв. 483.65

ВИЕНА

Пшеница шил. 34 = лв. 661.50
Кукурууъ „ 27 = „ 514.50

СЪРБИЯ

Пшеница дин. 248 = лв. 595.35
Кукурууъ дин. 175 = лв. 428.75

Отъ всички ценн възлеза се, че нашата пшеница подложда на ценитъ на сърбската пшеница, която съ нѣколко пункта — 6 до 16 — се намира надъ паритета въ световнитъ тържища.

Въ прегледа си за чуждитъ житни тържища ние констатирахме тежката преживѣлица на житната търговия въ световнитъ тържища отъ началото на кампанията насамъ. Преживяването й, обаче, е още твърде мѣчно. Кризата е голѣма и края й никой не вижда. Вследствие на общата добра реколта въ Европа, вносната потреба въ странитъ-потребителки е въ своя минимумъ. Неочаквано голѣмиятъ износъ отъ всички видове земледѣлски произведения отъ Русия хвърли велчки световни тържища въ едно обърване и, като резултатъ отъ това, настѣпи ужасно спадане на ценитъ, които причиниха чувствителни загуби, както на вносителитъ, така и на вносителитъ въ континента, а че и въ самата Америка. Поради тѣя загуби цѣлокупната житарска търговия лежи сломена и ослабена. Направдно ние мислимъ, че това е само у насъ, че само нашето тържище се намира въ едно таква тежко положение. Даже за насъ си, ние треба да речемъ, че сме по-добре, ващото предпаването на нашитъ търговци не ги изложи на такива тежки загуби, както другаде. Неактивността на нашитъ търговци ги до нѣкъде спаси.

Инсолвентността (банкрутиранията) на нѣколкото голѣми и малки житарски кжщи*) въ Браила, които сж изпаднали въ невъзможностъ да приематъ купенитъ жита отъ сърбскитъ и отъ нѣкои наши вносители, произведоха тежакъ откъкъ по дунавскитъ наши и сърбски вносителини пунктове. Това не е и не може да остане съ малки последствия ницѣло за дунавската цереална търговия. Знае се, че въ Сърбия отъ тая браилска катастрофа сж пострадали почти изключително ония нови житари и млади експортери, които сж гледали много леко на работата си и леко сж вливали въ релация съ всѣки браилски житаръ при първото негово посетяване при тѣхъ и безъ да водятъ смѣтка за платежната способностъ на респективнитъ си съконтрагенти и пращали имъ стоки безъ акредитивъ и не-продадени.

За съжаление, сега се ясно вижда погрѣшката, че въртата въ Русия е била слаба. Спеку-

*) Калто ни се каза отъ лице, предъ 8—4 дни дошло отъ Браила, между тѣя банкрутирани била и фирмата „Полнагодулостъ“ съ 60—70 милиона лѣв.

ладната държава смътна само за слабата реколта в Америка — не е вимала никак предвид Русия. И случаи се противното, което изненада всички. Русия не само че има изобилна реколта, но ти се изтъква и като един от първите фактори в световната житарска търговия; тя, наистина, изнася голъми количества реални произведения и предизвика огромни спадания на цените в световните тържища.

Положението и до сега не е ясно; но се знае до кога ще трае руския износ. Който не е в състояние да каже даже на предположение и да начертае макар и с бледи линии какво ще бъде движението на цените и до най-скоро бждже. Спекулацията се държи на спадане, на още ново посетяване на цените, но не виждаме, че и тия естни цени нанасят чувствителни загуби на всички, които закупват, а това не може да се знае кога ще настъпи и кой ще е крайната точка на естните цени.

Чехословакият импортъори се явили в Унгария, като главни закупачи на унгарския курууз.

Варненска стокова борса

14 октомври 1925 год.
Стойност за 100 игр.

Въ броя си от миналата седмица ние явихме, че вледствие ограниченит пристигания, а въ нѣкои дни и вледствие на непристигането на такива вагони, борсата и не се даже открива. Такъв случай имаме на 6/X, когато имаше, само един вагонъ зимница и то по качество много добро, каквито качества тѣзи година дѣдо Господъ наспорилъ, въ особености, близкитъ производители мѣста на нашиятъ борсовъ районъ. Положението на ограниченит пристигания продължава да царя въ борсата и поради причинитъ, които не еднѣжъ до сега сме излагали. Въдържането въ престова отъ вътрешността и въдържането на търговцитъ да купуватъ отъ страха, че вѣвка покупка ще имъ донесе загуби. Ценитъ въ странство навѣватъ тоя страхъ. Знае се, че Русия, като конкурентка на дунавскитъ държави, се навѣтралъ съ своитъ жита като намали ценитъ на 47/— до 46/— за кварталъ (217 1/2 кгр.) сѣ Англия и Северна Европа. Освенъ това, на севернитъ тър-

жища американско Manitoba се продава 48/6—49/6, а аргентинско 49/6—50/6. Какви цени биха могли да определят и платятъ нашитъ търговци за нашето жито и кого биха могли да конкуриратъ въ чуждитъ пазари?

Презъ настоящата седмица станала продажби.

На 7/X.
Преди борсата, въ борсата и вънъ отъ борсата: 3 вагона зимница 73.5, 74, 72.8 кгр. теж. съ 23 1/4%, 13 1/4%, 22 2/9% примѣсъ, по 570, 590 и 530 лева; бобъ 4 вагона 1 1/7, 2 1/8, 1 1/3 и 1 1/5% примѣсъ, по 505, 485, 600 и 520 лева. За боба се плащатъ 20—30 лева по-долу.

На 8/X.
Вънъ отъ борсата: 5 вагона зимница 73.6, 75.2, 74, 74.2, кгр. теж. съ 31 1/2%, 24 2/3%, 21 1/3, 18 1/4 и 18 1/6% примѣсъ, по 585, 555, 525 50, 525 50, 530 лева; 3 1/2 вагона бобъ, съ 1 1/7, 2 1/8, 0 1/3 и 2 1/6% примѣсъ, по 485, 475, 590 и 500 лева; 10 тона сѣи, по 480 лева; 1 вагонъ просо, по 340 лева.

На 9/X.
Преди борсата, въ борсата и вънъ отъ борсата: 4 вагона зимница, 74.7, 74.6, 74.8 и 75 кгр. теж., съ 28 1/5, 11 1/4, 25 1/3

и 17 1/5% примѣсъ, по 585, 575, 555 и 557 лева; 5 вагона бобъ, съ 1 1/8, 1 1/3, 1 1/8, 1 1/4 и 1 1/5% примѣсъ, по 505, 550, 550, 570 и 550 лева. За боба спадане по 20—30 лева.

На 12/X.
Въ борсата и вънъ отъ борсата зимница 1 вагонъ 75.5 кгр. теж., съ 3 1/4% примѣсъ, по 597.50 лева; бобъ 7 вагона, съ 1 1/5, 1 1/4, 2 1/4, 1 1/5, 1 1/6, 1 1/5 и 7 1/2% примѣсъ, по 470—570 лева. За долнитъ качества бобъ, спадане по 15—20 лева.

На 13 октомври. 2 вагона зимница 73.5 и 74 кгр. теж., съ 22 1/4 и 17 1/4% примѣсъ, по 580 и 550 лева; 1 ваг. сѣи, по 485 лева; 2 1/2 ваг. бобъ, по 660 и 780 лева; 1 вагонъ кукурузъ, по 350 лева.

На 14 октомври. 1 вагонъ зимница 75.7 кгр. теж. съ 18 1/3% примѣсъ, по 570 лева; 3 ваг. бобъ, съ 1 1/8, 1 1/7 и 1 1/3% примѣсъ, по 470, 550 и 580 лева; 1 1/2 вагонъ просо, по 330 лева.

На 15 октомври. 2 вагона зимница 75.5 и 73.2 кгр. теж., съ 14 1/3 и 36 1/2% примѣсъ, по 500 и 580 лева; 3 вагона бобъ 1 1/5 и 1 1/5% примѣсъ, по 500, 540 и 700 лева, последния чалъ.

Въ нѣкои отъ търговцитъ кръгове сѣ провикнали инициатива, че руски износъ не ще може да устои до край съ своята конкуренция, защото производителитъ сѣ недоволенитъ отъ нискитъ цени, които имъ се плащатъ и почнаха сѣ да се въдържатъ отъ продаване на хранитъ си. Въ сѣшитъ тия кръгове, обаче, владѣе и страхътъ, че ценитъ, тѣи нивки още, ще продължатъ на това ниво, до като се пичерпятъ намиращитъ се на складъ за износъ руски жита. Руски жита напоследъкъ сѣ предложени на европейскитъ пазари върху лева 7.40 сѣ тамъ. Това е, приблизително, съ 47 1/2 стотинки по естни, отколкото би струвало нашето жито въ сѣшитъ пазари.

Пияцата.

15 октомври 1925 г. Варна

Пияцата си остава подъ влиянието на една остра шарична криза. Иглемжда, че безпаричието е общо. Търговскитъ сделки следватъ много ограничено и то само за нележащи нужди. Ценитъ продължаватъ да сѣ неамѣнни.

Варненско Акционерно Пивоварно Дружество „ГАЛАТА“ — Варна.

ПОКАНА

Поканватъ се г-да акционеритъ на Варненско-то Акц. Пивоварно Д-во „ГАЛАТА“ — Варна, да присъствуватъ на общо годишно събрание, което ще стане на 8 Ноември т. г., въ 9 часа предъ обѣдъ, въ помещението на Търгов. Акц. Д-во „Решителностъ“, въ Варна, при следния дневенъ редъ: 1) Докладъ на управителния и провѣрителния съветъ; 2) Одобрение и приемане „Баланса“ и смѣтката „Загуби и печалби“ за втеклата дружествена 1924/25 год. и освобождаване отъ отговорностъ управителния и провѣрителния съветъ за отчетната година; 3) Въземане рѣшение за датата на изплащане дивиденда и 4) Избиране нови членове за управителния

и провѣрителния съветъ. За правоучастие въ събранието акциитъ се депозиратъ въ дружествената каса, въ касата на Търговско Акц. Д-во „Решителностъ“, както и въ всички български банки и дружества, отъ които да бъде представено пужното удостоверение най-късно до 1 ноември, 18 часа, до когато ще трае и депозиранието на акциитъ. Ако събранието не се състои на 8 ноември отлага се безъ нова покана за 15 ноември въ сѣщия часъ и помещението, а депозиранието на акциитъ ще продължи до 14 ноември.

Отъ Управителния съветъ.

Годишенъ балансъ

сключена на 31 августъ 1925 година.

1 Каса	71826 65	1 Основенъ капиталъ	5000000
2 Фабрични здания	1639108	2 Заласенъ фондъ	479969 60
3 Машини	680655	3 Фондъ „равни резерви“	1272403 70
4 Инвентаръ	855219	4 „ „ „Престарели и пострадали работници“	41093
5 Мобили	114062	Капиталъ участвувалъ за добиване печалбитъ	1793468 30
6 Коле кола и вагонни	367132 25	5 Депозити	6793468 30
7 Депозирани гаранции	178000	6 Незислати дивиденди за минали години	178000
8 Ч. лева и урѣждениа	499429 55	Дивидендъ за втеклата година	29900
9 Клевети за лѣво	781361 85	7 Татвени	279300
10 Цени книжа	101902	8 Инвентаръ въ движение	103500
11 Сурови материали и пиво	2085550		874152
12 Клевети за инвентаръ	874152		
	6228418 30		6228418 30

Загуби и печалби

за врѣме отъ 1 септември 1924 г. до 31 августъ 1925 година.

1 Годишни разходи, заплати, данъци и пр.	2275477 50	1 Печалба отъ пиво, ледъ, трици и пр.	2994598 25
2 10% за „заласенъ фондъ“	71912		
3 4% амортизация на постройкитъ вху 1707403 70 лв.	68295 70		
4 10% амортизация на машинитъ	73405 80		
5 10% амортизация на инвентара	95024 70		
6 10% амортизация на мобилитъ	12672 80		
7 10% амортизация на коле, кола и вагонни	40794 75		
Чиста печалба 367015 лв. разпредѣление:			
8 10% татвени за управителния съветъ	35700		
9 3% татвени за провѣрителния съветъ	10700	46400	
10 6% татвени за служититъ отъ центр. у-ще	21400		
11 10% татвени за работницитъ	35700	57100	
12 1% за фонда „Пострадали и престар. работници“		8515	
13 Дивидендъ за раздаване 5%		250000	
		2994598 25	

Счетоводителъ: ЮР. ВЕЛЕВЪ.

Докладъ на провѣрителния съветъ

Господа акционери,

Съгласно чл. 22 отъ дружественния уставъ и чл. 202 отъ Търговския законъ, имаме честь да Ви съобщимъ, че сме провѣрвали дружественитъ книги въ равни врѣмена прѣвъ годината и сме намидали, че сѣ водени редовно, за които провѣрки сѣ съставени нуждитъ протоколи. Провѣрихме „Баланса“ и смѣтката „Загуби и печалби“ приключена

на 31 Августъ т. г., които намирихме, че сѣ вѣрно извлѣчени отъ книгитъ. Моламъ г. г. акционеритъ да приематъ „Баланса“ и смѣтката „Загуби и печалби“, тѣи както сѣ представени и освободатъ отъ отговорностъ управителния съветъ за отчетната 1924/25 година.

гр. Варна, 8 Октомври 1925 год.

Провѣрителенъ съветъ: Г. НОЕВЪ.
Г. Т. ПЕТРОВЪ.

ХРОНИКА

Едно отъ исканията на гражданскитъ комитетъ бѣше: да се насочи трафика отъ странство за северно българскитъ линии, включително тоя за София, презъ Варна. Съ огледъ на факта, че навлото на параходитъ за пренасянето на стоки отъ странство е еднакво до Бургазъ и Варна и че въ Варна има повече съоръжения и удобства за разтоварване на стокитъ отъ параходитъ, а, напротивъ, въ Бургазъ, нѣмайки сѣщитъ удобства и експедицията на разтоваренитъ стоки, ставайки много трудно и много бавно, вледствие на което тѣ се обременяватъ съ голѣми магацинѣжи, което е въ вреда на интереситъ на стокотриемателитъ — Главната Дирекция на желѣзницитъ е разпоредила (?) параходния трафикъ по Черно море, касающъ се до северно-българскитъ желѣзници, включително за Габроно и София, да се отправява презъ варненското пристанище.

Допуснато е отъ централата на Б. Н. Банка и кловетъ и да изменяватъ дадена чужда валута съ друга чужда такава само при случайтъ, когато сѣ разминената кореспонденция между издателя на фактурата за вносимата стока и вносителъ на стоката или съ други убедителни документи се докаже необходимостта да стане замяната. Съ това право никой не може да злоупотребява, още по-вече, да използува разликитъ между едни и други курсове.

Желѣзнопътната линия Бургазъ-Анхияло отъ идния мѣсець влиза подъ експлоатация на държавата, следъ пригледа и приемането й отъ министра и Главния Директоръ на желѣзницитъ. Въ речта, държана отъ министра на желѣзницитъ г. Р. Маджарова въ Бургазъ на 11 т. м. публично и въ конференцията държана отъ граждани бургазци съ министра въ сѣщия день, е станалъ въпросъ за проектитъ да се построятъ линиитъ Карнобатъ—Шуменъ—Кавълъ-Агачъ (Елхово)—Шахли—Ямболъ, освенъ построената вече Бургазъ—Анхияло. Това ще се направи да се повдигнатъ градоветъ: Бургазъ, Ямболъ, Василко, Елхово, Карнобатъ, Анхияло и пр. За да се постигне това министра е искалъ отъ тия градове сѣщо и тѣ да даватъ лентата си.

Марсилскитъ български генералъ консулъ съ телеграма до министерството на външнитъ работи съобщава, че отъ 5 т. м. е разрешенъ вносътъ на птици въ Франция.

Съюза на българскитъ желѣзничари готви и ще издаде манифестъ за нови искания отъ министра на желѣзницитъ, между които: службена сигурностъ, щатоветъ на желѣзничаритъ да се ревивиратъ, работенъ день 8 часа, заплата реална и др. Не знаемъ подъ думата „реална“ заплата какво разбира съюза — сѣщественна, истинска, непокатна, действителна ли или нѣкаква друга. Сега заплата не е сѣщественна, истинска, покатна (движима), недействителна — фиктивна, измѣдрена, пампелена, скроена нѣкакъ, вѣтеръ ли е? Може би, ще иска съюза да се плаща заплата въ долари, въ франки, въ шпинги — въ чужда здрава първокласна валута? Кой знае може и друго нѣщо да е.

Министерството на Финансатъ е потвърдило направеното намаление на ценитъ за зрениитъ произведения, относно събирането 3% девизно право, така: жито 6 лв., царевича 4 лв., ражъ 3 лв., ечемикъ 4 лв., овесъ 4 лв., просо 4 лв., сѣи 3 лв., фасулъ 4 лв., черъ бобъ (бакла) 8 лв., леблешъ 20 лв., брашна — бѣло, 8.50 лв. типова 6 лв., пшевично 5 лв., трици 1 лв. Тия оценки ще влѣзатъ въ сила следъ 15 дни отъ публикуванетоъ въ „Държавенъ Вестникъ“.